

Fotka

Miloš Nykodým

Články

Úvod, Miloš po MS, Krátká, M oblasti štafet, CSM i se soustředěním, H.S.H. Vysočina cup, JWOC 2018, Akademické, OOccup Francie, VT Norsko a Dánsko, MS 2018 Lotyšsko, Irsko, Grand Prix Polonia, Veteran Steel run, Podzimní soustředění, Program

Polaris

5 - 2018

Časopis orientačních běžců klubu SK Žabovřesky Brno – Ročník XX – Číslo 166

Úvod

Honza

Jak přežíváte tyhle horka? Taky zalezl někde u vody? Nebo někde vysoko v horách, kde je jakž takž ještě zima? Nebo v práci s klimatizací? Nebo i bez ní?

Každopádně po práci někam k vodě, ne, tak místo Reflexu či nějakého dalšího časopisu si můžete na jedno odpoledne vzít Polaris a ještě zavzpomínat na skoro už uplynulé léto.

Tak se můžete dočíst, kde se ještě běhalo, než přišel ten nekonečný hitz. I když mám takové obavy, že poslední dny, kdy byla zima, byla krátká v Nedvědicích. Opravte mě, jestli se mýlím. Zde obhájil Miloš a dost překvapivě si pro stříbro doběhl Danáč, tím ale bohužel výčet medailí končí.

A pak už jen v týdnu proběhly klasické oblastní štafety, v novém lese u Lipůvky. Parádní proběhnutí. Jo tam vlastně nakonec i přšelo, ne? :-)

No a pak začaly klasické letní závody, jako CSM, Botas a další...

JWOCu nás reprezentovala Maky, ale taky si myslím, že měli dost horko.

Nejde tomu utéct. Už mi to leze na mozek, v tom nejde nic vymýšlet a psát.

Tak hezké počtení.

Miloš po MS:

Ahoj Mildo, na MS tvé výkony byly trochu jako na houpačce. Nebylo přece jen běžet všechny závody příliš?

Nebylo, fyzicky jsem na tom byl skvěle.

Nejvíce se dařilo ve štafetách, ať už normálních nebo sprintových. Dvakrát páté místo, jen kousek od bedny. Kde se ti běželo lépe? Jak bys ty štafety zhodnotil?

Líp se mi určitě běželo při lesních štafetách. U těch sprintových to byla brutální atletická dávačka, na kterou rychlostně nemám. Ale neztratil jsem moc. Třeba Howalda i Lassena jsem zařiznul.

V individuálním závodě jsi zaběhl asi překvapivě nejlépe ve sprintu. 12 místo, tady se asi na kódy dívat nemusíš, co? :) V TV to vypadalo, že v centru bylo dost lidí, nedělalo ti to problémy?

Tuším, že jsme měli kódy po sobě, takže to nebylo potřeba kontrolovat tolik. Vzpomněl jsem si u toho na sprint v Benátkách, ale tam moc turistů ve městě nebylo, šlo o orientáky, a ti byli ohleduplní. V Rize to bylo o hodně horší, lidi na nás úplně kašlali a motali se úplně všude.

Na klasice ani middlu se příliš nedařilo, co byl za problém?

Moc jsem chtěl zaběhnout světový výkon a neuřídil svoje nohy a hlavu. Musím si počkat na přívětivější terén. Že by MS21 v ČR? ;)

A jak se celkově MS líbilo?

Nelíbilo, neměl jsem svoje věci! Ale z organizačního hlediska to bylo zvládnuté dobře. Navíc terén byl celkem slušný fekus, takže z toho orientácké srdíčko úplně neplesalo. Asi tak nějak.

Díky

Krátká

Pavlík

Vrchol jarní sezóny, i tak by se dal nazvat tento krutý závod. Závod, v němž je nejen v elitních kategoriích již sobotní výkon potřeba vyladit, aby bylo možné se den poté prezentovat ve finále

nejvyšším. Závod, který prověří nejen fyzickou výkonnost a mapařskou techniku, ale i mentální síly závodníka. A přesně takovým závodem bylo letošní mistrovství na krátké trati!

To letos pořádala Tesla a vybrala si pro tento účel těžký terén. Neběhalo se sice v prudkých svazích či skalních městech. Ale je nutno uznat, že vybraný vysočinský terén měl vše, co bylo třeba.

Sobotní kvalifikace se běžela v severní části embargoovaného prostoru. Ta byla značně zarostlá a je otázkou, o kolik bylo nevýhodné chytit los v první polovině startovního pole. Lze ovšem s jistotou říci, že startovat v závěru startovní listiny rozhodně nebylo nevýhodou. Trať byla přiměřeně technicky i fyzicky náročná a každá chyba na trati značně ztěžovala vysněný postup do finále. Žabiňákům se však dařilo a do finále nejvyššího postoupilo značné množství našeho osazenstva. A jelikož centrum závodu nebylo daleko od Brna, spát se jelo domů pěkně do vlastních postelí.

V nedělní kvalifikaci už šlo do tuhého. Předstartovní karanténou se nesla nervózní atmosféra a vzduch téměř jiskřil. V mluvě závodníků byly slyšet vysoké ambice, připravenost, ale i nervozita. Vzhledem k tomu, že Miloš parádně trefil v předstartovní přípravě nejen místa startů, ale i koncepty tratí, byl dobrý základ pro výkon položen. Pak už to bylo jen na každém z nás, jak se s tím popral. Finálové tratě byly krásné a těžké. Rychlé pasáže střídaly místa, kde bylo převelice důležité neudělat chybu a udržet koncentraci i správný směr. Stejně tak se měnila podložka, která byla místy náročná nejen sklonem povrchu, ale i menšími či většími kameny. To se stalo osudným mé pravé botě, která se o jeden takový kamínek na boku rozřízla.

Jak to všechno dopadlo? To si může každý přečíst ve výsledkové listině. Já bych jen dodal, že všechny výkony byly jistojistě podány s maximálním nasazením, že naše výkony byly velmi dobré a několika z nás to i cinklo. Třeba i tomu mému bratrancovi! Já musím uznale pokývat hlavou nejen vzhledem k výkonům členů našeho oddílu, ale i výborné organizaci závodů a parádním tratím. Tak zase někdy!

Brabík:

Ahoj Brabíku, gratuluji k stříbrné medaili na krátké v H35! Jen hádám, ale myslím, že to může být vůbec první individuální medaile ve veteránech za ZBM vůbec. :-) Co na to říkáš?

Ahoj Drbčo, díky za gratulaci. Nechce se mi věřit, že by se mohlo jednat o první individuální veteránskou medaili v žabínách. Když zapátráš v archivech, určitě něco najdeš. Každopádně pokud je to pravda, tak to znamená jen to, že se pořád řadíme k velmi mladým oddílům a veteráni se spíš věnují trénování dětí než vlastním výsledkům, za což jim patří velké díky.

To je tvoje první medaile na MČR? Nebo máš něco ještě z hodně dávna?

No pokud nepočítám medaili z H20 z akády kdysi hodně dávno, která se dávala víceméně za účast, tak toto bude asi první medaile z významnějšího závodu. Doufám ale, že nebude poslední, mám v plánu získat ještě jednu v kategorii H90 :D

A jak se ti líbil les v okolí Chlébského? Překvapil tě něčím?

Terén i tratě mě překvapily pozitivně. Čekal jsem spíš lehčí typ middlu, ve kterém bude rozhodovat hlavně rychlost a fyzická. Nakonec se ale našlo pár zrádných postupů, kde se soupeři vychybovali a na těžké kamenité podložce už tu ztrátu nedohnali. Velký dík patří určitě i staviteli tratí, protože byly ušity doslova mně na míru - těžká podložka, minimum kopců a dostatečně krátké, abych to uběhl :)

A jak probíhalo samo finále? Všechny kontroly jsi našel hned, nebo jsi někde ztratil?

Tak samozřejmě kdyby se hrálo na odčítání, tak jsem minimálně mistr světa, ne-li mistr vesmíru :) Ale ne, finále mi vyšlo přesně podle plánu, až na jednu malou chybkou v nejtěžší pasáži jsem šel čistě, což je až s podivem vzhledem k tomu, že jsem celý závod šel na nebo až za hranou svých fyzických sil :) Každý rok si dávám před sezónou jediný cíl - předvést na MČR svůj nejlepší výkon v sezóně. Letos už mám splněno, takže tím uzavírám orientácký rok 2018 :)

Nakonec zlato nebylo tak daleko, budeš o to více točit? :-)

Už se bojíš? :) Za poslední roky platilo, že čím méně trénuju, tím lepší mám výsledky. Tuto svoji "tréninkovou metodu" jsem dovedl v posledních letech téměř k dokonalosti a upřímně si nejsem jistý, jak daleko se s tímto přístupem ještě můžu posunout. Každopádně neházím flintu do žita.

Zkontroluju svůj tréninkový deník a zjistím, jestli tam nenajdu ještě nějaké zbytečné tréninkové jednotky :D

Díky za rozhovor.

Není zač a budu se těšit na porovnání sil na oddíláči, což bude asi můj nejbližší závod :)

Díky

Mistrovství a Veteraniáda ČR na krátké trati (finále), WRE

D16:1. Mulíčková Markéta 25:23, 2. Vandasová Adéla 25:29, 3. Holečková Petra 26:17, 20. Bednaříková Emma 27:20, 40. Barnatová Klára 28:44, Hovořáková Karolína DISK; D18: 1. Grycová Kateřina 27:24, 2. Peterová Jana 27:51, 3. Aschermannová Karolína 28:45, 41. Auermüllerová Anna 25:32; D20: 1. Chaloupská Barbora 26:10, 2. Janošikova Tereza 26:40, 3. Čechová Tereza 26:41, 5. Firešová Markéta 28:15, 19. Odehnalová Klára 33:52; D21: 1. Knapová Jana 33:15, . Omová Michaela 35:03, 3. Mechlová Lenka 35:20, 7. Indráková Adélka 36:05, 10. Tužilová Magdaléna 37:37, 12. Kabáthová Eva 37:52, 12. Hlavová Jindra 37:52, 14. Zháňalová Barbora 38:37, 20. Tesařová Markéta 40:28, 28. Odehnalová Tereza 31:21, 33. Hiršová Gabriela 34:18, 37. Šimková Johanka 35:28, 56. Koporová Petra 35:37, 63. Mádlová Věra 37:12, 77. Gebauerová Jana 42:02, D60: 1. Fantová Libuše 31:16, 13. Kabáthová Jitka 32:24

H16: 1. Chaloupský Jakub 23:09, 2. Mareček Šimon 23:35, 3. Richtr Lukáš 23:49, 23. Coufal Jáchym 24:59, 31. Urbánek Adam 29:02; H18: 1. Roudný Martin 25:13, 2. Rusin Jan 26:32, 3. Bořánek Michal 26:46, 8. Milán Tomáš 28:56, H20: 1. Křivda Tomáš 25:44, 2. Sýkora Vojtěch 26:02, 3. Vandas Daniel 27:01, 6. Hirš Otakar 29:02, 7. Hlaváč Ondřej 29:09, 33. Komenda Jan 40:35; H21: 1. Nykodým Miloš 34:11, 2. Hájek Daniel 35:21, 3. Král Vojtěch 35:25, 13. Chloupek Adam 38:44, 15. Brlica Pavel 38:55, 16. Zimmermann Štěpán 39:01, 18. Bukovac Palo 39:28, 22. Mokrý Stanislav 40:17, 34. Klusáček Jan 39:03, 53. Zháňal Jan 42:47, 62. Hruška Jakub 46:15, 65. Bravený Vít 30:20, 95. Drábek Jan 37:22, 109. Přikryl Petr 31:57, 112. Kazda Adam 32:05, 129. Kelbl Vladimír 38:33; H35: 1. Fuěík Karel 32:14, 2. Brabec Jaroslav 32:36, 17. Rotek Pavel 34:40, 19. Finstrle Luděk 38:02, 25. Koèa Jaroslav 42:03, 30. Stehlík Miroslav 52:04; H40: 1. Matějů Michal 30:58, 33. Cícvárek Ivo 45:57; H 45: 1. Vítek Jaroslav 29:51, 40. Zelený Pavel 42:07

M oblasti štafet

Drbča

Jak už se stalo hezkým zvykem, tak poslední předprázdninovou středu není mapový trénink, ale přímo závod, k tomu to je ještě oblastní mistrovství štafet. Pořadatelský team JMO (ve složení Zhusta, Pepr, Radim Kheil a Fialák + pár okolojdoucích) nás vždy zve do blízkého okolí Brna. Letos tedy až do Lipůvky, dokonce na novou mapu.

Jelo se busem, netradičně z KrPole, abychom ušetřili Brno. Překvapilo, že se nekonala tradiční zácpa před Lipůvkou, asi jsou už všichni na prázdninách, a tak jsme přijeli na shromaždiště dost brzo. Autobus byl plný, že se muselo cpát. Taky aby ne, když parkoviště bylo až kilometr daleko. Cvičně jsme narychlo postavili stan, když spadlo prvních (a posledních) dvacet kapek. No a pak se mohlo vystartovat.

Na startu bylo cca 60 štafet (nejpočetnější byly DH14 – 18 štafet, pak DH10 12 a H21 10 štafet) a když se startuje vše v jedné vlně, tak to může být celkem šrumeč. Naštěstí jsem stál ve druhé řadě, takže jsem o to přišel. On mapový start byl stejně metr přede mnou, takže děcka u něho mohly zůstat stát a mapovat přímo ze startu. My ostatní jsme po první deseti krocích změnili ostře směr doleva.

Tratě jsou jako obvykle kratší, takže od začátku do konce se to musí pálit. Já jsem měl velice dobrou jedničku,razil jsem ji společně s Bořkem. Na dvojku ještě z jiného směru přiběhl Plech, kousek za námi jsem postřehl dres Vládi a pak nikdo nikde. Vládi to ale neudržel, a tak v této trojici jsme polítlí první část trati a seběhli se na divácký průběh. Tedy já trochu vlál, ale další kontrola mě přivedla

přímo za Bořka, toho jsem pak ještě na dlouhém postupu držel, než jsem zahrnul do špatné farsty, tak mě utekl a dal mi na úseku půl minuty. Na pět a dvacet minut výživný běh.

Bez rádií to bylo takové nepřehledné, ani výsledky nijak zvláště nenaskakovaly, takže závod byl takový zmatečný pro diváky, ale pro závodníky rozhodně ne. Pořadí se dost přelávalo, ale nakonec vyhráli ti nejlepší.

Jen škoda, že před pár lety jsme řešili, jak to udělat, aby si postup na MČR vyběhla pátá či šestá štafeta, a dnes holky postavily až na poslední chvíli jednu, kluci nakonec tři. Zato v dětech těch štafet bylo plno.

No a kdo si z lesa nepřinesl nějakého klíšťáka, tak tam ani nebyl. :-)

Mistrovství oblasti štafet, 27. června 2018, Lipůvka

D105: 1.TBM 1 79.36, 4.ZBM 3 105.05 (Kočová Lenka, Finstrlová Alena, Šichová Radka), 6.ZBM 4 111.46 (Kabáthová Jitka Beránková Šárka Hrušková Lenka), 5 ZBM 3 DISQ (Urbánková Lenka, Tachovská Kamila, Klangová Bohumila); D18: 1.ZBM 1 83.17 (Auermüllerová Anna, Bašeová Klára, Bednaříková Emma), 2 85:50 (Finstrlová, Julie Ondrová Anna, Rotková Markéta); D21: 1.TBM 1 78.25, 2.ZBM 1 Zháňalová Barbora, Indráková Adélka, Hendrychová Zuzana)

DH10: 1.RBK 1 59.39, 2 ZBM 1 Bulička Martin, Frenc Matěj, Kupilík Vít). 3.TBM 4 73.11, 4.ZBM 1 73:19 Beránková Kamila, Mynář Petr, Šicha Matěj), 5.ZBM 5 79:40 Cicvárek Martin, Sobol Karel, Rotková Veronika), 6.ZBM 3 86.52 Marková Eva, Podhrázký Tomáš, Finstrlová Denisa), 7. ZBM 96.16 Alešová Anna, Beránková Julie, Aleš Mikuláš), 9.ZBM 6 106.25 Saitl David, ZBM0805 Pařízek Jakub, Hoření Veronika), ZBM 4 DISQ Eliášek Patrik, Žižková Klára, Toman Matěj); DH14: 1.TBM 2 64.01 , 2.ADA 1 65.52 , 3.RBK 2 66.14 , 4.ZBM 1 67.42 (Žřídka veselý Adam, Marek Filip, Marek Vojtěch), 9.ZBM 2 74.07 (Urbánek Tomáš, Lasota Jan, Kučera Tomáš), 10.ZBM 3 87.34 (Mazálková Klára, Mazálková Libuše, Finstrlová Kristýna), 12.ZBM 5 98.41 (Chmelík Albert, Chmelík Robert, Cicvárek Radim), 13.ZBM 6 108.30 (Zelený Vladan, Petrášek Eduard, Baše Matěj), 14.ZBM 8 112.10 (Racek Josef, Komenda Jakub, Finstrle Filip), 16.ZBM 7 156.54 (Blažiček Jan, Putnová Magdaléna, Finstrlová Lucie), ZBM 9 DISQ (Tomanová Eliška, Dohnalová Hana, Pánková Klára)

H105: 1.ZBM 1 78.58 (Finstrle Aleš, Zelený Pavel, Coufal Svatoš), 6.ZBM 2 118.02 (Baše Tomáš, Firešová Andrea, Neránek Miroslav) ; H18: 1.TBM 1 66.49 , 2.ZBM 1 97.01 (Urbánek Adam, Ondřej Maňa,s Coufal Jáchym); H21: 1. TBM 77:43, 2.ZBM 1 80.20 (Kelbl Vladimír, Jordanov Alexandr Zimmermann Štěpán), 3.TBM 2 82.12 , 4.ZBM 2 93.25 (Drábek Jan, Dvořák Martin, Zháňal Jan), 8.ZBM 3 104.51 (Koča Jaroslav, Finstrle Luděk, Rotek Pavel)

CSM i se soustředěním

Saša

Prostějov pořádal letošní první letní vícedenní závody, které se konaly v lesích okolo rybníka Suchý. První etapou byla tradičně krátká trať. Les byl pěkný a čistý, místy hustníky, ve svazích zase kamenitá pole a větší kameny. Začátek jsem rozběhl dobře, bohužel mě znervóznil kameraman na první televizní kontrole, takže jsem na další kontrolu nechal zhruba 40 vteřin. Následně jsem se opět zkoncentroval a vrátil do závodu a dalších pár kontrol jsem už běžel bez problému. Tedy až do druhé televizní kontroly, kameraman se zrovna občerstvoval nejmenovaným nealkoholickým nápojem, a to mě opět rozhodilo, a tak na další kontrolu jsem šel hodně pomalu a nejistě. Do cíle už naštěstí žádná další televizní kontrola nebyla, takže zbytek trati už byl bez problémů. Po závodě jsme se zúčastnili místní kulinářské soutěže s výtvary připravenými na vařiči pouze z českých a čerstvých surovin (více možná ve videu, které bude brzy na youtube).

Druhý den se šlo na start (a pak z cíle) trochu dál a na programu byla klasika. Až na jednu chyбку to byl povedený závod. Prvně mě ta chyba trochu mrzela, ale když jsem se po sečtení časů dozvěděl, že budu v E3 startovat druhý se ztrátou 13 vteřin, tak jsem byl celkem rád, že nebudu ten „naháněný“. Po závodě jsme jeli na výlet do Boskovického LIDLu (snad už příště vyjde ten kurdský kebab). Cestou

zpět jsme se stavili na druhé straně vesnice na ZBM grilovačku, kde jsme si ugrilovali famózní burgery.

No a třetí etapu jsme tedy startovali handicapově. Jak jsem již psal, můj soupeř měl náskok 13 vteřin. V lese jsem ho viděl před sebou, tak nebyl problém jen běžet a občas kouknout do mapy, jestli jde dobře. Už na druhou kontrolu trochu zazmatkoval v dohledávce, a tak jsem se dostal před něj. Další 3 kontroly jsem mu lehce utíkal, ale pak přišla 6. kontrola, kde jsem naběhl na kupku v domnění, že je moje, ale až když mě soupeř doběhl, tak jsem si všiml, že je ještě jedna kupka přímo pod kolečkem. Takže jsme byli zase nastejno. Další kontrola v pohodě, ale pak přišla další chyba, kde jsem se při probíhání menšího údolí trochu stočil a nebyl jsem si úplně jistý. Takže to byla poslední kontrola, kterourazil přede mnou. Následoval opět výběh nahoru ke shromaždišti. Do kopce jsem se cítil docela dobře, naopak můj soupeř nevypadal moc čerstvě. Takže zde jsem vybudoval svůj rozhodující náskok, který jsem uhájil (i přes menší chybu v závěru) až do cíle.

Po závodech jsme se přesunuli ke zbytku oddílu do bungalovů, kde pokračovalo do středy ZBM soustředění. Na programu byly krátké a velmi pěkné mapové tréninky na stejných mapách jako CSM.

CSM, Suchý, 29.6-1.7.2018

D10C:		11.Kroutil Jošt	(32.55; 46.09; 24.43) 103.47
1.Mullis Carolina	(17.44; 16.29; 13.56) 48.09	H14A:	
5.Rotková Veronika	(19.31; 21.07; 12.22) 53.00	1.Haas Filip	(19.34; 25.12; 19.54) 64.40
D12A:		4.Zřídka veselý Adam	(22.05; 26.27; 18.14) 66.46
1.Škáčková Viktorie	(16.58; 18.54; 13.21) 49.13	11.Štěrbák Josef	(29.59; 33.16; 19.50) 83.05
4.Finstrlová Kristýna	(19.08; 22.12; 15.26) 56.46	12.Marek Vojtěch	(22.08; 39.23; 24.59) 86.30
D14A:		16.Kasza Tomáš	(26.45; 39.53; 27.24) 94.02
1.Finstrlová Julie	(17.36; 21.55; 16.44) 56.15	19.Bukovác Filip	(28.42; 38.24; 28.37) 95.43
2.Rotková Markéta	(19.48; 22.33; 19.28) 61.49	24.Zelený Vladan	(38.46; 70.05; 36.09) 145.00
5.Ondrová Anna	(20.44; 25.23; 18.14) 64.21	H16B:	
D16B:		1.Coufal Jáchym	(23.53; 37.28; 32.03) 93.24
1.Raclavská Vladka	(25.09; 30.31; 28.44) 84.24	3.Urbánek Adam	(24.07; 36.41; 37.06) 97.54
4.Barnatová Klára	(30.36; 35.12; 34.32) 100.20	H21A:	
D21A:		1.Zbranek Roman	(36.20; 66.29; 53.44) 156.33
1.Kozáková Zdenka	(31.57; 45.32; 50.19) 127.48	4.Zháňal Jan	(38.32; 68.52; 60.24) 167.48
2.Zháňalová Barbora	(33.10; 49.47; 51.41) 134.38	5.Bravený Vít	(39.01; 69.25; 59.47) 168.13
D21B:		16.Brabec Jaroslav	(42.23; 80.00; 69.57) 192.20
1.Pekárková Monika	(43.19; 61.05; 55.47) 160.11	21.Přikryl Petr	(50.28; 84.29; 66.27) 201.24
3.Bednaříková Emma	(47.53; 64.00; 57.29) 169.22	27.Finstrle Luděk	(51.35; 97.23; 79.57) 228.55
D35C:		29.Liščínský Tomáš	(63.58; 93.51; 94.06) 251.55
1.Daňková Veronika	(37.24; 44.47; 35.48) 117.59	x.Kožoušek Adam	(57.52; 102.54; DISK) DISK
15.Finstrlová Alena	(65.24; 46.41; 43.41) 155.46	H21B:	
16.Firešová Andrea	(46.39; 50.54; 64.13) 161.46	1.Jordanov Alexandr	(37.09; 60.04; 49.50) 147.03
18.Krutilová Eva	(49.49; 58.41; 55.33) 164.03	3.Komenda Jan	(40.06; 61.30; 57.14) 158.50
21.Urbánková Lenka	(53.45; 60.53; 54.10) 168.48	7.Hrazdil Jiří	(50.56; 76.55; 70.14) 198.05
D45B:		H35B:	
1.Křivdová Lenka	(31.20; 33.41; 35.33) 100.34	1.Trempoltsev Alexand	(42.53; 70.31; 58.34) 171.58
20.Hrušková Lenka	(53.10; 50.59; 61.17) 165.26	4.Rotek Pavel	(49.47; 86.51; 55.21) 191.59
DH10N:		H35C:	
1.Rozsival Martin	(18.15; 17.07; 19.35) 54.57	1.Odehnal Luděk	(42.45; 60.52; 59.23) 163.00
4.Kučerová Tereza	(18.39; 26.03; 14.07) 58.49	14.Kroutil Petr	(65.32; 94.02; 76.07) 235.41
5.Kroutil Tadeáš	(20.52; 28.00; 13.46) 62.38	H45B:	
H10C:		1.Horký Jan	(34.11; 42.49; 40.52) 117.52
1.Bulička Martin	(17.54; 12.29; 9.55) 40.18	11.Zelený Pavel	(45.41; 66.08; 56.31) 168.20
5.Mynář Petr	(25.04; 24.53; 12.11) 62.08	15.Coufal Svatoš	(55.21; 74.31; 53.02) 182.54
H12A:		HDR:	
1.Urbánek Tomáš	(19.49; 22.11; 15.57) 57.57	26.Aleš Mikuláš	(39.12; 30.49; 44.41) 114.42
2.Kučera Tomáš	(20.20; 21.49; 15.54) 58.03	27.Alešová Anna	(41.23; 44.29; 45.58) 131.50
5.Marek Filip	(27.26; 27.12; 17.20) 71.58		
8.Petrášek Eduard	(25.35; 30.55; 25.42) 82.12		

H.S.H. Vysočina cup – tady je svět ještě v pořádku

Švirda

Botas. Synonymum pro pohodové letní závody, na které se člověk vždycky rád vrací. Je úplně jedno, jestli sem jedete kvůli Mistrovství galaxie v pivních štafetách, nebo si chcete zaběhat ve vysočinských terénech. Há-Es-Háčko nikdy nezklame!

Po příjezdu na shromaždiště jsem lehce šokovaný z toho, jak mají pořadatelé na háku parkování. Všichni stojí se svými auty hlava nehlava přímo mezi stany a zabírají tím spoustu místa. Nemluvě o tom, že se kemp zdá být plný už před příjezdem většiny závodníků... Stavím stan v taktické blízkosti toi-toiek, resp. stánku s občerstvením a vyrážím do lesa. Po téměř dvouročním výpadku způsobeném cestováním po světě, zraněním a běháním horských maratonů si připadám jak Alenka v říši divů. Je vtipné, jak se člověk znovu učí číst mapu za běhu a naprosto nezvládá koordinaci pohybu v opravdu technických pasážích. Po několika minutách fyzického trápení mi dochází, že jsem si měl pro svůj comeback spíše vybrat jinou kategorii než pánskou elitu. A taky že jo. Smutný pohled na výsledkovou listinu jen umocňuje chuť na pivo. Botas je proslavený večerní zábavou a i přes to, že se páteční večer neděje nic extra zajímavého, jsem rád, že se po dlouhé době můžu zase potkat se starými dobrými kamarády. Jasně, že vám třeba takovej Kobřík vykecá za 5 minut díru do hlavy. Na druhou stranu vás vždycky rozesmějou příhody, jak před lety hledal na dně toiky ztracený čip nebo jak běhal několik měsíců s hodinkami bez tlačítek, které ovládal pomocí klacíku. A přesně o tomhle Botas v mých očích je – i když ti závodění moc nechutná, vždycky si dáš pár škopků a poklábosíš s kámošema. Vlastně přece jenom se něco v pátek večer stalo. Nějaký inteligentní tatínek rozbil hubu několika klukům, kteří v hlučném kempu dělali bordel. A když píšu rozbil, tak tím myslím opravdu rozbil, a podobní idioti nemají na závodech co dělat. Pokud jedu na závody s rodinou a chci se vyspat, jdu do tichého kempu. To je přece jasný.

Sobotní závod se koná ve značně odlišnějším duchu, než páteční krátká trať. 11,2 km dlouhá zkrácená trať je slušná palba bez větších mapových záludností a není se čemu divit, když to vítěz narve za 57 minut. Já si za své pracně vydělané startovné hodlám užít v lese o něco více švandy a schytávám patnáctiminutového čočana. V cíli jsem dobitej jak cikánská hračka a hned mě ostatní hecují na pivní štafety, na které nemám zdaleka náladu. Dva měsíce jsem kvůli zánětům v achilovkách neběhal a nemám potřebu si zvracet dobrovolně na boty. Vlastně mám co dělat, abych nehodil kufr už při řádné etapě... Sobotní podvečer se tedy nese v duchu Mistrovství galaxie v pivních štafetách a vzpomínám na to, jak jsme před pár lety tyhle prestižní závody společně s Jendou a Kazdičem vyhráli. Sranda je, že jsem Kazdiče 2 roky neviděl a potkal jsem ho před týdnem uprostřed Grónska. Fakt, nekecám. Prostě takhle jdu kolem stanu a neznámá holka se mě zeptá, jestli prý nejsem Švirda. Chvilku na to na mě vykoukne ze stanu Kazdičova vlasatá kebulka a já se nestačím divit. Inu, svět je malý a o náhody tu není nouze :-). Zpátky k pivním – bohužel se nikomu ze Žabin nedaří navázat na dvojnásobné vítězství v této populární disciplíně a nejlepším umístěním se můžou pyšnit Danáč se Steevem a Pavlem, kteří se umísťují na děleném třetím místě. Večerní párty probíhá již tradičně ve velkém stylu a pořadatelé připravují zábavu prakticky uprostřed lesa, kam se jim podařilo přivést aparaturu s výčepem. Tohle člověk zažije jen na lampionech :-)

Nedělní handicapový start je klasicky na morál. Lidé jsou utahaní po náročných dvou etapách a ještě náročnějším doprovodným programem a nikomu se do lesa moc nechce. Běh v tandemu však způsobuje, že se běží hodně rychle a někoho může zamrzet, že má po sobotním mejdanu hlavu jako střep. To naštěstí není můj případ a i přes několik mapových chyb jsem v cíli rád, že jsem po několika letech zavítal na vícedenní závody.

Za poslední 2 roky jsem měl možnost procestovat kolem 50 zemí na 6 světadílech a stejně musím konstatovat, že ty nejkrásnější pocity jsem zažil u nás doma v české kotlině na orientáckých závodech. Jsem moc rád, že se zase pomalu vracím do kolektivu lidí, na kterých mi záleží a nemůžu se dočkat společných soustředění. Žijte blaze! ☺

HSH Vysočina Cup (Botas), 13.-15. července 2018, Lipnice nad sázavou

D10:	1. Doušek Tomáš	(20.44, 36.43, 33.11)	90.38
1. Malečková Pavlína	(14.25, 24.12, 22.26)	61.03	
5. Rotková Veronika	(18.18, 24.46, 27.23)	70.27	
D12B:	10. Marek Vojtěch	(24.54, 42.58, 36.06)	103.58
1. Doušková Hana	(43.449, 24.51, 20.10)	60.13	
Hiklová Eva	(83.12, 72.19, DISQ)		
D14B	H21A:		
1. Srbová Michaela	1. Rusin Jan	(38.20, 59.57, 51.42)	149.59
6. Rotková Markéta	10. Hikl Tomáš	(44.59, 67.00, 54.28)	166.27
D21A:	13. Jirka Michal	(49.03, 64.22, 57.29)	170.54
1. Kolínová Kristýna	23. Přikryl Petr	(42.36, 71.41, 57.29)	171.46
10. Koporová Petra	26. Drábek Jan	(54.31, 62.47, 56.56)	174.14
11. Mádlová Věra	31. Brabec Jaroslav	(44.04, 76.37, 61.33)	182.14
17. Gebauerová Jana	Kelbl Vladimír	(, 77.25, 37.24)	DISQ
D21B:	H21B:		
1. Nechanická Klára	1. Hübner Jan	(38.23, 56.54, 47.35)	142.52
6. Uhnava Markéta	21. Jordanov Alexandr	(42.18, 69.30, 68.57)	180.45
10. Stachoňová Barb.	34. Chvátal Lukáš	(50.39, 77.47, 70.02)	198.28
19. Palasová Petra	45. Komenda Jan	(52.43, 77.17, 88.15)	218.15
D21E:	62. König Lukáš	(56.28, 145.39, 118.10)	320.1
1. Fujáčková Ivana	H21C:		
2. Gregorová Kamila	1. Vavrys Johan	(29.54, 49.00, 38.30)	117.24
3. Hiklová Natalia	9. Kasal Vít	(38.36, 61.40, 60.12)	160.28
Odehnalová Tereza	42. Pauschek Karel	(97.21, 90.09, 68.35)	256.05
Hiršová Gabriela	46. Pátek Richard	(92.51, 107.28, 68.12)	268.31
D35B:	H21E:		
1. Jiříštová Zuzana	1. Nožka Radek	(34.41, 59.49, 52.59)	147.29
11. Kočová Lenka	2. Hájek Daniel	(35.49, 57.52, 56.37)	150.18
D40C:	3. Zimmermann Š.	(35.46, 62.01, 53.52)	151.39
1. Richterová Nataša	7. Brlica Pavel	(39.53, 61.24, 58.24)	159.41
11. Vršková Dagmar	9. Mokrý Stanislav	(39.32, 64.26, 59.35)	163.33
D45B:	13. Hirš Otakar	(37.07, 72.33, 56.38)	166.18
1. Kamenická Lenka	20. Bravený Vít	(41.05, 70.01, 59.42)	170.48
27. Hrušková Lenka	21. Klusáček Jan	(44.49, 66.18, 60.55)	172.02
D60:	26. Hruška Jakub	(46.40, 67.24, 61.52)	175.56
1. Janská Iva	41. Švirák Ondřej	(50.13, 72.09, 72.23)	194.45
2. Kabáthová Jitka	H35B:		
H10N:	1. Plohn Markus	(34.41, 54.25, 48.41)	137.47
1. Junek Šimon	12. Koča Jaroslav	(42.20, 68.23, 61.46)	172.29
4. Koča František	18. Rotek Pavel	(55.19, 68.32, 79.58)	203.49
H12B:	H35C:		
1. Štěpánek Jan	1. Vlach Jan	(51.58, 93.51, 63.06)	208.55
56.2713	Šafek Jiří	(, 125.40, 93.03)	DISQ
13. Marek Filip	H40C:		
H14B:	1. Slovák Miroslav	(36.32, 64.18, 49.10)	150.00
	Beránek Miroslav	(, 97.14, -----)	
	HDR:		
	36. Stachoň Štěpán	(23.15, 19.39, 33.46)	76.40

JWOC 2018

Maky

Letošní JWOC se konal v Maďarském Kecskemétu. Pro závodníky byly připraveny zajímavé a velmi specifické terény (minimální převýšení, písčité duny, louky a jalovcová bludiště). Český tým byl na všechny maďarské nástrahy včetně velkých veder pečlivě připraven, protože jsme tu během roku měli nejedno soustředění.

Desítky hodin strávených sezením v autě na cestě směr Hegešvároš se vyplatily hned při prvním závodě, kterým byl netradičně long. Pořadatelé se chvástali, že je to nejdelší long v historii jwoců. Někteří členové našeho týmu by určitě ocenili kratší trať, jiným to ale sedlo – výborně zaběhl Bandaska (byl po závodě sice dost naštvanej a nespokojenej se svým výkonem, ale to je u něho normální) a obě Terky (Dan – 3. místo, Terka J. – 3- místo, Terka Č. – 8. místo). Závod ovládla Simona Aebersold (SUI) a Kasper Fosser (NOR).

Sprint se běžel hned druhý den v samotném centru Kecskemétu. Během zajímavé trati se střídaly běžecké pasáže s pasážemi náročnějšími, v závěru se muselo dost kličkovat mezi omlíkanými záhonky a turisty, což teda moc příjemné nebylo. V holkách bylo jasné, že se o vítězství bude prát naše Terka se švýcarskou Simčou. Simona byla ale opět o něco rychlejší a tak Terka obhájila loňské stříbro. Z našich kluků se nejlépe dařilo Víťovi Horčíčkovi (12.).

Následoval volný den plný pohodičky a flákání se v našem týmovém domečku. Na další závod jsme se přesunuli do zarostlejší části maďarských plání. Na start kvalifikace middlu nás převážely vojenské vozy po prašné hrbolaté cestě skrz závodní džungli. Potom už šlo ale skoro všechno jak po másle a do A-finále se dostaly všechny holky a polovina kluků. Po kvalifikaci následovalo hořkosladké finále, které přineslo další bronzovou medaili do sbírky zásluhou Barči Chaloupské a dvě čtvrtá místa Terky J. a Bandasky. Tento závod se ale bohužel neobešel bez dvou českých disků – Nikča Thýnová a Terka Čechová kvůli nejasnému označení v mapě neabsolvovaly povinný divácký úsek. Nutno dodat, že stejnou chybu udělala i často bezchybná Simona Aebersold a po dlouhé době zůstala bez medaile (tu by ale nezískala, ani kdyby nebyla disk, český holky by ji porazily tak jak tak ;)).

Posledním závodem byly klasicky štafety – další den, který zvětšil už i tak dost obrovskou týmovou euforii. U holek to bylo dost napínavý, ale opět se ukázalo, že máme výbornou finišmanku a tak si štafeta Terka Č. – Bára Ch. – Terka J. doběhla pro stříbrnou medaili. Kluci běželi krásně už od začátku, ale také se to neobešlo bez dramatu, nakonec si trio Vojta – Tom – Bandaska doběhlo pro bronz. Běčkové štafety také bojovaly pěkně. V celkovém hodnocení národů jsme skončili na 4. místě, což potvrzuje, že se z české strany jednalo o velmi úspěšný šampionát. Sám Košík musel uronit nejednu slzu a koupit nejedno šampaňo.

Akademické

Majda

Svoji účast na AMS jsem vnímala jako skvělou příležitost a byla jsem na svoji nominaci patřičně hrdá. Představte si, že takhle říkáte kamarádce: Jedu na Akademické mistrovství SVĚTA! Navíc vše potřebné do školy bylo splněno, a tak mému nadšení do výletu nic nebránilo.

Samotným závodům předcházelo několik tréninků na tamních mapách, abychom si zvykli na komáry. Nezvykli jsme si. Nakoupili jsme repelenty, jenže ty neúčinkovaly na mouchy a hovada. Každé ztracení bylo nemilosrdně trestáno. Z prvního ubytování stojí za zmínku všudypřítomné nočníky, kuchařova obrovská čepice a na snídaňovém stole svícny s doopravdivými svíčkami (zapálenými).

Zanedlouho jsme se přesunuli na ubytování pro účastníky AMS (jen o pár set metrů dál) a při registraci vybrali tatínkům slušivá žlutá trička „FISU“ (nejmenší velikost byla stále akorát tak na spaní).

Ze závodu sprintových štafet se ke mně doneslo, že ražení nějak nefungovalo a že některé úseky měly na jakousi kontrolu volbu přes silnici nebo podchodem, jiné úseky už si vybrat nemohly. Fandění v aréně jsem se neúčastnila, jelikož slunce vysílalo až příliš mnoho energie. Čeští reprezentanti se vrátili poněkud rozladění a nevrli.

Při middlu nás slunce opět zásobovalo pořádnou dávkou energie. Na dámské trati se objevila výhybka, která velkou část startovního pole nasměrovala na občerstvovačku. Ta bohužel nebyla na mapě, tudíž k nalezení moc nepomohla. Ale terén to byl pěkný!

Pořadatelé poučení problémy ze sprintových štafet sehnali na sprint ke každé kontrole hlídače, který zapisoval proběhnuvší závodníky. Razilo se dotekem destičky bez ohledu na (ne)blikání emitky.

Na klasiku se ochladilo na krásných 26 °C. Startovala jsem v první skupině, tak jsem si užívala prostředí ještě o pár stupňů chladnější. Běžela jsem docela na pohodu, kontroly mi naskakovaly mnohem snadněji než při middlu. Minula jsem několik zmatených šikmookých slečen a celý závod odběhla sama (to mám nejradši). Spokojenost s výkonem zesílil ještě konečný výsledek. 10. místo! Skoro všechny včetně mě a Radovana to mile překvapilo. Jen Barča řekla, že to čekala :D.

Psaní soupisek na štafety vypadalo podobně jako v Žabinách. Radovan prohlásil, že jediný, na koho je spoleh, je Venda. Nakonec mi nabídl místo v áčkové štafetě, které jsem s radostí přijala. Následovat mě měly Barča a Venda. Díky skvělým výsledkům z minulého AMS, jsem měla na hrudi číslo 2. To se ukázalo jako velmi výhodné, poněvadž jsme brzy vběhly do hustníku a dost se to tam zašpuntovalo (až za mnou, já jsem běžela třetí za dvěma Švédkami). Druhou štafetu rozbíhala Kája Šiková. Kromě jedné kontroly jsme měly stejnou trať, běžely jsme v podstatě celou dobu spolu a hlásily si kódy. Bohužel jsme i chyby dělaly spolu. Těm se ale nevyhnuly ani ostatní závodnice a předávaly jsme v prvním balíku. Celý závod byl velmi napínavý. Nakonec jsme skončily bramborové, ale já i Barča jsme byly spokojené. Venda moc ne, té totiž celá akáda nějak nesedla...

Večer jsme se těšili na banket. Nejdříve proběhly pivní štafety, kde Barča všem ukázala, jak se pije pivo. Slavnostní ukončení AMS jsme nestihli (Radovan nám o něm neřekl). Oblečení závodníků z jednotlivých států se velmi lišilo. Od Japonek ve večerních šatech s botami na vysokých jehlových podpatcích, přes naše modrobílé šaty až po montérky Švýcarů. Kluci sehnali strašně výhodnou akci na ponožky. Nakoupili černé s ananasy, přičemž paty a špičky ponožek svítily jasně růžovou. Nemyslete si, že paty nešly v botách vidět! Kluci si je vytáhli do půlky Achilovek. Párty začínala pozvolna, centrum dění se přelávalo ze sálu před hotel a mezi apartmány. Než stačila začít zcela, zvolila jsem jinou náplň posledního večera u mělkého jezera.

A pak jsme cestovali domů.

OOcup Francie

Peťa

Vyrazili jsme na OOCup do Hauteville,
věděli jsme, že do lesa si musíme nechat dostatek sil.
Před závodem nacpali jsme se dobrými sýry
na první etapu vyrazili jsme plní dobré víry.

V lese se nám moc líbilo,
přání pěkných terénů se vyplnilo.
Skoro všichni dělali chyby větší či menší,
ve vedru nosili jen dresy tenčí.

Odpoledne jsme se pak v jezeře koupali,
občas jsme i do hor stoupali.
Po večerech jsme si hodovali,
s dobrým vínem a šneky stolovali.

Po velkém boji dostala jsem se na bednu
a vyhrála startovné na příští rok, který je zatím v nedohlednu.
Tak snad nás příští rok vyrazí víc
a užijeme si pravý slovinský hitz.

VT Norsko a Dánsko

Jenda

Asi se tu ani nebudu rozepisovat o nádherném běhání v okolí Haldenu, ti co už ve Skandinávii byli, vědí, jak je to parádní, a zbytek mi stejně neuvěří...

Takže spíš o těch dalších zážitcích. Měli jsme odjíždět okolo osmé, když jsme v 9 čekali na slíbené auto u autopůjčovny-bazaru-vrakoviště kdesi za Zvonařkou, volá pan majitel, jak to, že nejsme u něj doma: "Vždyť jsem vám to psal na ten papír!". Petr bleskurychle vytahuje papír s adresou autopůjčovny kdesi za Zvonařkou, samozřejmě o bydlišti majitele ani zmínka.

Takže to v 9:15 začíná vypadat nadějně a my vidíme relativně slušně vypadající krabici značky Fiat zaparkovanou na chodníku. Slušně vypadající ale začínám chápat hned, jak se otevřou dveře garáže (rozuměj lakovny) pana majitele.

Petr: Vypadá slušně, ale trochu oškubaně, radši ho nafotíme.

Já: Chybí tu útržek k dálniční známce.

Majitel: Tak kdyby vás chytli, nějak to vyřešíme!

Já: Má to místo předních plášťů sliky jak na formuli 1.

Majitel: Aha, to jsem si nevšiml, to vyměním.

Majitel: Vrátili mi to včera s prázdnou nádrží, tak si natankujte.

Petr: Říkal jste, že bude plná.

Majitel: To si nepamatuju!

Majitel: A teď těch 12000.

Petr: Říkal jste 5000, co jsem vám už dal jako zálohu, a teď 7000.

Majitel: To si nepamatuju!

10:00 konečně odjezd

10:20 odjezd od Bohémy a začátek nahánění zbytku zájezdu

10:25 zjištění, že zadní dveře moc nedrží

10:26 zjištění, že boční dveře moc nedrží

10:27 zjištění, že bočníma dveřma fouká a přes díru je vidět ven

10:30 zjištění, že tlumiče moc nefungují, auto se houpe jak splašená kráva a nejde řídit, hurá.

10:32 ostříkovače jsou bez vody

10:37 stěrače stírají tak, aby nebylo nic vidět

18:50 na dálnici z auta něco upadává, naštěstí nevíme co

22:15 svítí pouze jedno dálkové světlo

Další dny cesty:

Standovo auto umí dneska jet jen 80km/h, ujíždíme mu, aspoň něco.

Při cestě na trénink strašlivě drhneme spodkem a už víme co upadávalo - kameny nasbírané plastovým krytem motoru cestou po polňačce, dobrý.

Při rychlosti nad 130km/h se nebojí jen posádka, ale i řidič.

Návrat 22:10 v Brně, u majitele doma:

Jenda: Dobrý den, konečně jsem se vám po celém dnu dovolal, mám tu u vás doma to auto.

Majitel: Takhle pozdě? Přijedte zítra, bude to za pokutu.

Jenda: Nebude, bavili jsme se o tom, když jsme odjížděli.

Majitel: To si nepamatuju!

Jenda: Mám to nahrané.

Majitel: OK, bez pokuty zítra v 9 kdesi za Zvonařkou.

Jenda: Já musím do práce, stojím vám pod barákem, hodím vám klíče do schránky.

Majitel: Ne, dojedte zítra. Nashle!

Jenda: !!@#%#^\$%&@#\$%!!

Po chvíli nadávání vylézá v trenkách s tím, že ale nemá ty peníze na zálohu, slibuje je nachystat na pondělí a ve středu je Petrovi skutečně předá. Neuvěřitelné, s tímhle pánem už nikdy!

MS 2018 Lotyšsko – jako na houpačce

Miloš

Poznatky:

Bez pořádných závodních zkušeností z místních lesních terénů nejsem schopný odzavodit vrchol sezóny jak bych chtěl, tedy bez chyb.

Na konci závěrečné přípravy byla možnost pořádně odzavodit pořadatelem MS nabízených “nominálních závodů”. Jenže já už byl dost unavený a nechtěl jsem v tomto stavu závodit, když se nemůžu ukázat v nejlepším světle (pravděpodobně moje největší chyba v přípravě)

Nejsem tak špatný sprinter, jak jsem si myslel – možná ho nebudu v přípravě tolik ignorovat.

Pokud budu chtít uspět na lesním MS2019 v Norsku, musím před samotným MS odzavodit několik závodů v podobných terénech. → Přestěhovat se na jaro 2019 do Fredrikstadu/Haldenu???

NUTNOST

Hodnocení jednotlivých závodů:

Sprint kvalifikace (2.místo) – 5/5

Kvalifikace se mi podařila nadmíru dobře. Na jedničku jsem měl trošku štěstí, protože jsem si zvolil lepší stopu, i když jsem nestihl přečíst všechny informace. Několik myšek tam bylo, ale volby jsem šel dobře. Druhé místo deset vteřin za Jonase Leanderssonem byl super výsledek a perfektní startovní pozice do odpoledního finále. Zjištění, že běžecky na to mám, mě uklidnilo. Nejlepší výkon celého MS? Podle mě ano.

Sprint finále (12. místo) – 4/5

Vyrovnaní dosavadního PB v umístění na MS (MS2014 – middle – 12.místo). 20,6” od bronzu / 2,8” za 9. místem. Což je teda dost pošetilá představa v mém případě, ale na volbě na K4.&K17 jsem nezvolil nejlépe a dostal cca 15”. Můj čas přišel mezi kontrolami 11-15., kde jsem běžel stejně jako DHčko a posunul se z 18. → 9. místo průběžného pořadí. Tak nám to MS pěkně začalo. Vojtěch Král spokojený není. Nedivím se mu, po dvou šestých místech v řadě 2016/17 je pro něj 11. místo zklamáním. Pro mě je to ale naprostý opak. Dalo by se říct – start z říše snů, protože se sprintu v podstatě “vůbec nevěnuji”. Poslední sprintový závod, nebo rychlý trénink pro mě byl ČP v Plzni. Poslední lehký mapový trénink na MS kempu začátkem července. Dokonce jsem přemýšlel, že bych ho neběžel, ale nenašel se nikdo, kdo by mě mohl nahradit. A jak říkal Kauč do televize: “Tohle je Milošova nejslabší disciplína.” Doufám, že tomu tak opravdu bude. (“NEBYLO!”)

Sprintové štafety – MixRelay (5. místo) – 4,5/5”

Týmový výkon na 1

-7. místo na druhém úseku

Pořád nám chybí lepší fyzicka na to, abychom mohli pomýšlet na medaili. Mezi to 4.-6. místo výkonnostně tak nějak patříme. A jsem rád, že se nám to znovu podařilo. A jak říkám, lepší pátí než být potřetí v řadě na akcích MS/ME bramborovej.

Krátká trať (33. místo) – 1/5 “za zvládnutý závěrečný pytlík”

Bohužel tragický výkon.

Nohy přerychlené.

Přemotivovanost → Moc jsem chtěl – hlava po první chybě přestala zcela kontrolovat zbytek těla

Příběh: Není každý den posvícení. O tom, že se i mistr tesař někdy utne, se dneska přesvědčila třeba i Tove. Já jsem se před závodem cítil skvěle a věřil jsem si na dobrý výsledek. Jenže hned na jedničku jsem udělal velikou chybu, kdy jsem ji prostě nadběhl a přes hradbu spadlých stromů ji neviděl. Dostal jsem tam skoro minutu a půl a bylo po závodě. Pak už se mi dost těžko soustředilo. I když jsem se snažil mít pořád plán, tak to prostě nešlo. Jako by se přede mnou dneska kontroly schovávaly. Z prvních třinácti kontrol se mi uspokojivě podařilo najít tři (druhou, třetí a čtvrtou). Na všem zlém hleděj něco dobrého: I když to byl dnes technický debakl, tak mi aspoň závěrečná fyzická pasáž potvrdila, že jsem na tom dobře. Do štafet jdeme s chutí zabojoval o medaili.

PS: Gratulace Jana Knapova k parádnímu pátému místu kousek za plackou! Jsi skvělá. Aspoň jsi těm doma ukázala, že to jde, když se chce.

Štafety (5. místo) – 4/5 “jednu hvězdičku jsem si sebral za chybu na jedenácté kontrole a špatnou volbu na hrad”

Týmový výkon 1-

3. místo na druhém úseku.

Jen přidám pár postřehů z mého úseku. Jedničku jsem měl kratší, a tak jsem si mohl doskočit pár týmů startujících přede mnou. V prvním okruhu se běžci rojili ve všech směrech, tak jsem si šel to svoje. Na diváckém průběhu stínovačka Daniho Hubmanna, kterej pak ale zvolil jiný postup na první kontrolu v druhém kole, a tak jsem si šel opět to svoje. Dostal jsem se na čelo téhle skupinky a před sebou měl už jen Nora, Lotyš a Švéd. Bohužel jsem na jedenácté kontrole udělal minutovou chybu, a tím pádem jsem nemohl využít své lepší fársy na doběhnutí Eskila, kterého bych bez té chyby doběhl na následující kontrole.

Pak se mi ještě podařilo zkazit závěrečnou mikrovolbu na čtrnácté kontrole, což mě stálo cca 40.

Jak píše Vojta, s umístěním i výkonem jsme spokojeni. Ale vědomí toho, že jsem mohl běžet ještě o minutu a půl rychleji a vyslat Vojcka na poslední úsek ve vedení je bolavé.

Klasika (25. místo) – 1/5 “za bojovnost po zpackané druhé

Snažil jsem se poučit z chyb na krátké trati. Věděl jsem, že mě nohy podrží. Plán byl najít si první dvě kontroly na pohodu a pak se rozběhnout. Mega chyba, částečně paralelní, na druhé kontrole moje plány totálně zničila. Po sedmém místě na ME jsem si dost věřil a snažil jsem se z toho i poučit, protože právě na ME jsem ztratil možnost bojovat o medaili na úvodních pětadvaceti minutách. Před závodem jsem cítil vyšší tlak na svou osobu, jak ze strany fanoušků, tak sám od sebe → Naučit se s tím vypořádat. Tady jsem tu šanci ztratil mnohem dříve a nejhorší bylo, že o tom nebylo okamžitě pochyb. Následně jsem se snažil hlavu přemluvit, aby nepřestala bojovat. Na MS se prostě závody nevzdávají! Ale nebylo to stejné, jako kdybych šel od začátku dobře. Bohužel “až” pětadvacáté místo pro mě bylo obrovským zklamáním, takže jsem z MS odjížděl se značným splínem.

Celý závod jsem si odřídil sám, což se mi líbilo, ale na druhou stranu ve 2 se to lépe táhne.,

Celková vážená známka: 3,25/5

Zavazadlo mi dorazilo až den před klasikou → opravdu to nebylo nic příjemného, když máte s sebou jen dvoje běhací trenky a dva páry běžeckých ponožek. Repre dresy naštěstí přiletěly s Pájou.

Nemohl jsem tak prezentovat své sponzory.

Létat s LOTem nedoporučujeme!

Zamrzelo i to, že závodníci se ubytovali v “lowcostovém” ubytku a bařici, kterých bylo víc než závodníků, se ubytovali v od organizátorů nejdražším VIP ubytování. WTF? Tak proč šetříme, nebo proč není podpora reprezentace, za kterou moc děkujeme, o trošku vyšší? Peníze, zdá se, jsou. Píchám do vosího hnízda?

S odstupem času budu své výsledky (12./5./33./5./25.) hodnotit asi kladně, ale aktuálně spokojený nejsem.

K medailím jsme měli ve štafetách blízko, ale bude to chtít ještě zamakat!

<https://milosnykodym.com>

Irsko

Luf, Julča, Kristýnka, Alena

Při plánování programu naší letní dovolené v Irsku jsme zabrousili na stránky Irského orientačního svazu. Zjistili jsme, že během našeho pobytu v Irsku se uskuteční rodinný závod v rámci letní ligy v Killbarry Wood poblíž městečka Fermoy. Náš cestovatelský program prvního víkendu jsme lehce přizpůsobili a na závody jsme se přihlásili. Dlouho jsme si lámali hlavy, koho přihlásíme do jaké kategorie, neboť tratě byly celkem dlouhé, ale nakonec jsme zavřeli oči a řekli si, že to holky jen odklušou. Těšili jsme se totiž, že si vyzkoušíme jiné terény, než na jaké jsme zvyklí. Přípravu jsme nepodcenili. Téměř denně jsme chodili na dlouhé výlety s malým převýšením (jen cca 1 km). Den

před samotným závodem jsme ztekli nejvyšší horu Irska a také pár kopečků okolo. Výška 1039 m.n.m. není hrozivá, ale když vyrazíte ze 150 m.n.m. a po cestě lezete po Ďáblově žebříku, tak nakonec zjistíte, že to ten den bylo víc jak 1600 výškových metrů, a když se zapomenete namazat, tak se pořádně připálíte.

Takto vyzbrojeni jsme se nic nebáli ani délky, ani převýšení. Po příjezdu na parkoviště (navigování pomocí lampionů) jsme zjistili, že hlavní organizátor má zpoždění. Naštěstí už tam pár lidí bylo.

Převlékli jsme se do zářivých žabiňáckých dresů, které jasně hlásaly, odkud jsme. Občas za námi někdo přišel, poznal (nechápe podle čeho), že jsme z ČR, a říkal, že u nás byl kdysi na Bohémce a že to máme moc hezké. Po asi 20minutovém čekání (se skoro půlhodinovou sekerou) dorazil i hlavní organizátor. Stáhl okénko svého auta, podal jedné z čekajících clear a start a začat prezentovat/startovat. U auta jsme dostali tratě, kde nejkratší (oranžová - Kristýnčina) byla na kleštičky. Start byl v dohledu a taky libovolný, jak kdo vyrazil. Běhali jsme v pásu lesa cca 300x600m. Tratě nebyly špatné, i když u nás by je většina sepsula.

Co nás překvapilo, bylo, že se běželo na malé lampionky, takže se musely pěkně dohledávat objekty. Lesík byl pestrý a často i hůře průběžný (hustníky). To není dobrá kombinace pro běhání rovně, kdy jakýkoli dotek větvičky díky spálení cítíte jako zářez do živého masa. Závod byl pohodový, všem se nám moc líbil. Další překvapení nás čekalo při pohledu na hodinky, naběhali jsme totiž o kilák méně, než jak byly stanovené oficiální délky tratí. Skoro všichni jsme vyhráli, až na Alču, kterou sprášila Julča. V Irsku to bylo moc pěkné, užili jsme si i pár pevných areálů kontrol a koukali jsme se, kde se tam běhají opravdové závody. Jsou to nádherné světle žluté mapy se spoustou modrých šrafů, terénních nerovností a skalních útvarů. Určitě se sem budeme chtít podívat ještě někdy na větší závody.

Grand Prix Polonia

Barča

Na jediné svoje vícedenní jsem vyrazila za hranice. Na polskou stranu Krkonoš. Centrum těchto závodů bylo v Jakuszycích, a protože bylo tak blízko hranicím, startovka byla napůl polská, napůl česká. Tyto závody nás lákaly svým terénem, ve kterém žádný český závod ještě nebyl. Tedy pokud nepočítám loňské a letošní nominačky na MS.

Terén to byl opravdu krásný a vynahradil nám všechny malé chybičky, kterých se pořadatelé dopustili. Takže začnu asi od těch chybiček, abychom končili tím hezčím.

První věc, které si zkušenější a rozmlsanější závodníci všimli, byla stavba tratí. Jak jsem byla zvyklá z nominaček na rovnoměrné rozložení krátkých a dlouhých postupů s volbami, tady se moc o volbě postupu přemýšlet nedalo. Buď vedl 1,5 kiláku po cestě, nebo rovně hustníkem, kde se nedalo ničeho chytit, a dohledávka kamene uprostřed zeleného ničeho. Pak taky parametry byly trochu zvláštní. Klasika moc krátká, middle trochu delší a zkrácená delší než klasika? Mám takovou teorii, že se stavitelé snažili každý den postavit časově stejně dlouhou trať. No a poslední chybička byla spíš z naší blbosti. To je tak, když si čtete jen buletyny a Komunikat Techniczny na webovkách přehlédnete. Tak se nám stalo, že jsme v neděli vstávali v 6:30, abychom stihli uklidit chatu a na shromaždišti jsme se dozvěděli, že start není v 9:30, ale až v 10.

No a teď k těm pozitivním věcem. Jak už jsem psala, nejkrásnější na tomto víkendu byl horský terén Krkonoš. Vysoká nadmořská výška způsobila relativně nízké teploty, což po 37 °C v Brně bylo opravdu příjemné. V pátek navíc zapršelo, tak se bažinky nacucaly vodou a vypadaly jako ty švédské. I zapadnout po stehna se do nich dalo. Borůvčí cestou z kopce sahalo po pás a cestou do kopce po prsa. Při trhání borůvek se závodník ani nemusel ohýbat! Dobrá byla i kuriozita závodů, kdy se každý den podbíhala silnice či železniční trať potokem. V neděli byl tunel tak dlouhý, že do něj museli pořadatelé umístit světlomet napájený centrálou. Nedělní závod asi jen tak nezapomeneme, protože se centrum přesunulo o pár výškových metrů níž, dál do Piechowic. Bylo větší teplo a větší kopce. Startovalo se handicapem a Ota si svým heroickým, visícím výkonem doběhl pro 2. místo, když na

finiši předběhl Ňufa. Mě málem doběhla Majda, která startovala 2 minuty za mnou. Několikrát mě viděla na kontrole, ale nikdy nepředběhla. Tak jsem si doběhla pro vítězství a vyhrála krásný skleněný pohár v podobě karafy.

Tak se už těšíme na další letní závody v neznámých terénech. Příští rok to snad bude Francie.

Veteran Steel run aneb Triatlon v Konicích

Honza

Jen týden po IV. nejen oddílovým triatlonu, který jsem uspořádal, kterého jsem zúčastnil a i vyhrál společně s Jindrou (Kde jste byli? Tak si pište do deníčku nejspíše za rok týden po Botasu 2019!), jsem vyrazil společně s Járou na trochu oficiálnější triatlon do Konice. Parametry byly trochu přísnější, ale zato se jelo na silničním kole. Plavání bylo 800 m (to nevím), kolo 46 km (rozhodně), běh 7,5 km (dvakrát přes kopec).

Plave se do trojúhelníku na Čertovském, ale spíše zeleným, rybníku, pravda voda byla teplá. Víím, že kraulem to neuplavu, takže poctivě od začátku prsa. No prvně spíše se neutopit, schytl jsem a rozdál plno ran a pak za první bójkou se to trochu pročistilo. Ale na otočce bylo vždy plno. No začíná dost lidí předplavávat a nakonec vidím, že jsem asi jako první mezi prsaři, přede mnou už všichni plavou jen kraul. Ke konci trochu vytuhnu, ale nevadí. Rychle se převléknout, no nemám kombinézu, takže dost ztrácím. Potkávám Járu a v depu se míváme. Ještě nahodit startovní číslo a vyběhnout z depa a hurá na kolo.

Přede mnou plno lidí, to jsem na tom byl tak špatně, nebo jsem se tak dlouho převlékal? No nic, šlápnu na to a do konce Konice mám předjeto plno soupeřů. Pak mi jeden dýchá na krk a předjíždí mě, držím se ho zuby nehty. Do kopce to jde, ale na kopci dává gelík, tak jdu před něho ho trochu prorážet vzduch. Jedu tak 45 a borec jde přede mně, leží zaklesnutý v nástavci, je to sice z mírného kopce, ale jede tak 55, snažím se za něho zařadit, musím si stoupnout a stejně mi po chvíli ujíždí. Hm... Tak zpomaluji na 40 a borec mi mizí v dáli. Pak už vjíždím do Boskovické brázdy a mírně zvlněného terénu. Za mnou nikdo, přede mnou nikdo. Tak se snažím bušit, ale dělám školáckou chybu a padá mi řetěz! Tak musím zastavit a nahodit... a pak už se za mnou objevuje nějaká dvojčka, je dost v dálce a začíná se stoupat. Tak čekám, kdy mě dojedou a rozestup je stále stejný, i když fouká vítr, tak do toho do kopce bouchám a nedojíždí mě. Mimochodem, vracíme se zpět do Olomouckého kraje, během chvíle tedy jedu už třetím. :-) Na kopci dávám banán a následuje sjezd do Konice a opět problém s řetězem, ach jo. A dojezd do depa.

Přezouvám se a mívám se s Járou. No to ještě bude! Do prvního kola tedy vbíhám bez občerstvovačky. Ze začátku se jde po silnici i ve stínu, po necelém kilometru následuje prudká obrátka a trať začíná stoupat, zakončené je to fakt prudkým kopcem, který všichni jdou. V prvním kole ho ještě vyběhnu, v druhém už půjdu. Ale i tak předcházím pár lidí, asi neznají orientačnou chuži. :-) Poté následuje chvíle rovinka a brutální seběh, což zase je pro nás orientačky plus. Nakonec přibíháme do dědiny a po silnici nás čeká kilometr do cíle. Vzhledem k vedru a únavě už dost na morál. A když se člověk stále mívá s hobíky, kteří jdou jen kolo, tak neví, jak moc má závodit... Takže až na smrt do cíle. :D

Jára dobíhá jen chvíli po mě, tak jsme 7. a 8. Následuje trochu se vzpamatování, stejk v ceně startovního a dlouhatánský (snad ještě delší než na orientačku) čekání na vyhlášení. Ale nakonec každý dostane certifikát, že se zúčastnil/přežil a tričko. A na závěr ještě tombola, nic jsem nevyhrál, ale naštěstí skončila právě včas, protože za 10 minut přišla brutální bouřka...

Tak za rok znovu.

Soustředění Nedvědice – žactvo+

Datum: 6. a 7. října 2018
Cena: 500,- Kč – oba dny (ubytování + stravování + tréninky + doprava)
Doprava: osobními auty nebo autobusem
Jídlo: zajištěno od sobotního oběda do nedělního oběda.
Ubytování: hotel Myslivna (Nedvědice). Spí se na postelích.
<https://www.hotelmyslivnanedvedice.cz/>
Tréninky: na mapách v okolí Nedvědice.
Odjezd: sobota 6. října v 8:30 od Bohémy.
Příjezd: v neděli odpoledne okolo 17: 00.
Příhlášky: do 16. září 2018 přes členskou sekci nebo Zhustovi. Kapacita 50 osob.
Poznámky: věci na běhání, SI čip, ...
Tréninky: sobota sobota – Jihomoravská ligy
odpoledne – krátké postupy
neděle dopoledne – souboje
odpoledne – štafety
Všechny tréninky už budou velmi krátké a v těch nejhezčích místech (délky do 5 km).

M Rakousko NOB + middle – Kainbach bei Graz

Datum: 20. a 21. října 2018 – sobota a neděle
Odjezd: v sobotu z Jedovnic po uspořádání Jihomoravské ligy
Příjezd: v neděli okolo 16:00
Ubytování: A&O hotel Graz, Rakousko
Stravování: snídaně v hotelu + z vlastních zásob.
Doprava: osobními auty.
Náplň: sobota závod ÖM NachtOL 2018 – Kainbach – 00=19:00 – NOB
<http://www.oefol.at/anne/?p=1&q=3&id=2274>
neděle závod Austria cup 2017 – Kainbach – 00=10:00 – krátká trať
<http://www.oefol.at/anne/?p=1&q=3&id=2274>
S sebou: věci na běhání, závodní vybavení, světlo, ...
Cena: 700,- všichni
Příhlášky: nejpozději do 30. září 2018 přes členskou sekci.

VT Šumava – Železná Ruda – všichni

Datum: 27. – 30. říjen 2018
Cena: 1 700,- Kč (ubytování + stravování + doprava).
Doprava: osobními auty.
Ubytování: Hotel Engadin – <http://www.engadin.cz>
Jídlo: Snídaně a večeře v hotelu. Obědy v horách ze zásob vlastními silami do hor vnesených (klasická nabídka – salámy, sýry, paštiky, apod.).
Náplň: turistika na Šumavě v okolí Železné Rudy – Černé a Čertovo jezero, Pancíř, Můstek, jezero Laka, Poledník, ... Přesný program výletů stanovíme až po příjezdu podle počasí. Mapy budou připraveny. Pokud chcete plánovat využijte on-line mapy.cz - <http://www.mapy.cz/>
Odjezd: v sobotu v 8:00 od Bohémy (Janáčkovo divadlo).

Příjezd: v úterý v podvečerních hodinách.
Oblečení: věci na turistiku (zejména dobrou obuv) a teplé oblečení (rukavice a čepice si nezapomeňte).
Poznámky: s sebou dobrou náladu, třebaš nějakou tu společenskou hru.
Přihlášky: do 30. září 2018 přes členskou sekci.

Oddílový přebor 2018 – Jedovnice – všichni

Datum: 3. a 4. listopadu 2018
Místo: Jedovnice
Přihlášky: přes přihlašovací systém na oddílových WWW stránkách do 21. října 2018
Razící systém: SportIdent – nezapomeňte si svůj čip
Cena: 600,- Kč (cena zahrnuje jídlo + ubytování + dopravu + mapy)
Odjezd: zvláštním autobusem v sobotu ráno v 8:30 od Bohémy
Start: 11:00 – I. etapa, celkem budou klasické 2 etapy v sobotu a v neděli štafety
Mapa: Olšovec (2018)
Ubytování: Autokemp Olšovec. Spí se na postelích. Kapacita okolo 120 postelí.
<http://www.olsovec.cz/>
Stravování: zajištěn sobotní oběd, večeře, nedělní snídaně a oběd (již v ceně)
Návrat: autobusem v neděli odpoledne okolo 14 hodiny

Program na září a říjen

- 5. 9. – ST – mapový trénink (žactvo) – Útěchov, rozcestí – sraz: 16:15** – mapa: Zavírává (1:10 000, E=5m) – typ tréninku: hvězdice + krátké postupy + věšák/sběrák ve dvojicích – doprava: autobusem číslo 57 na zastávku „Rozcestí“
- 5. 9. – ST – mapový trénink (dorost + dospělí) – Borotín – sraz: 16:30 u konečné tramvaje číslo 1 v Řečkovcích** – mapa: Rýbrcoulovo srdce (1:10 000, E=5m) – typ tréninku: koridory – doprava: osobními auty – přihlášky do pondělí 3. září v členské sekci
- 8. a 9. 9. – SO, NE – ŽA, ČP (BOR) – krátká + klasická trať – centrum: Radvanec – start: SO: 12:00, NE: 9:30 – doprava: osobními auty nebo zvláštním autobusem v 6:00 od Bohémy** – ubytování: tělocvična = nutno vzít sebou spacák a karimatku – vedoucí: Libor Zřídka Veselý – terén: členitý terén (320 až 400 m n. m.), hustá síť cest, porostově různorodý, místy hůře průběžný s náročnější běžeckou podložkou a náletovými hustničky, pískovcové skalní útvary – návrat v neděli okolo 19:00
- 8. a 9. 9. – SO, NE – ŽB-M (AOP) – krátká + klasická trať – centrum: Jakartovice – start: SO: 12:00, NE: 10:00 – doprava: osobními auty nebo zvláštním autobusem v 8:00 od Bohémy** – ubytování: tělocvična = nutno vzít sebou spacák a karimatku – vedoucí: Luděk Finstrle – terén: kopcovitý terén, střední síť komunikací, břidlicový lom, porostová rozmanitost – návrat v neděli okolo 17:00
- 12. 9. – ST – mapový trénink (žactvo) – Brno, Gorazdova – sraz: 16:15** – mapa: Špilberk (1:4 000, E=2,5m) – typ tréninku: sprint + sprint + sprintové štafety ve dvojicích – doprava: MHD číslo 4, 25, 26, 35 na zastávku „Úvoz“ nebo „Tvrdeho“
- 12. 9. – ST – mapový trénink (dorost + dospělí) – Babice nad Svitavou – sraz: 16:30 u supermarketu ALBERT u zastávky Jírova v Líšni (MHD 8, 55, 78)** – mapa: Prošba lesa (1:10 000, E=5m) – typ tréninku: dlouhé postupy se shluky – doprava: osobními auty – přihlášky do pondělí 10. září v členské sekci
- 15. a 16. 9. – SO, NE – M ČR klasická trať (JPV + KON) – klasická trať – centrum: Kladky – start: SO: 12:00, NE: 9:30 – doprava: zvláštním autobusem v 9:00 od Bohémy** – ubytování: na postelích –

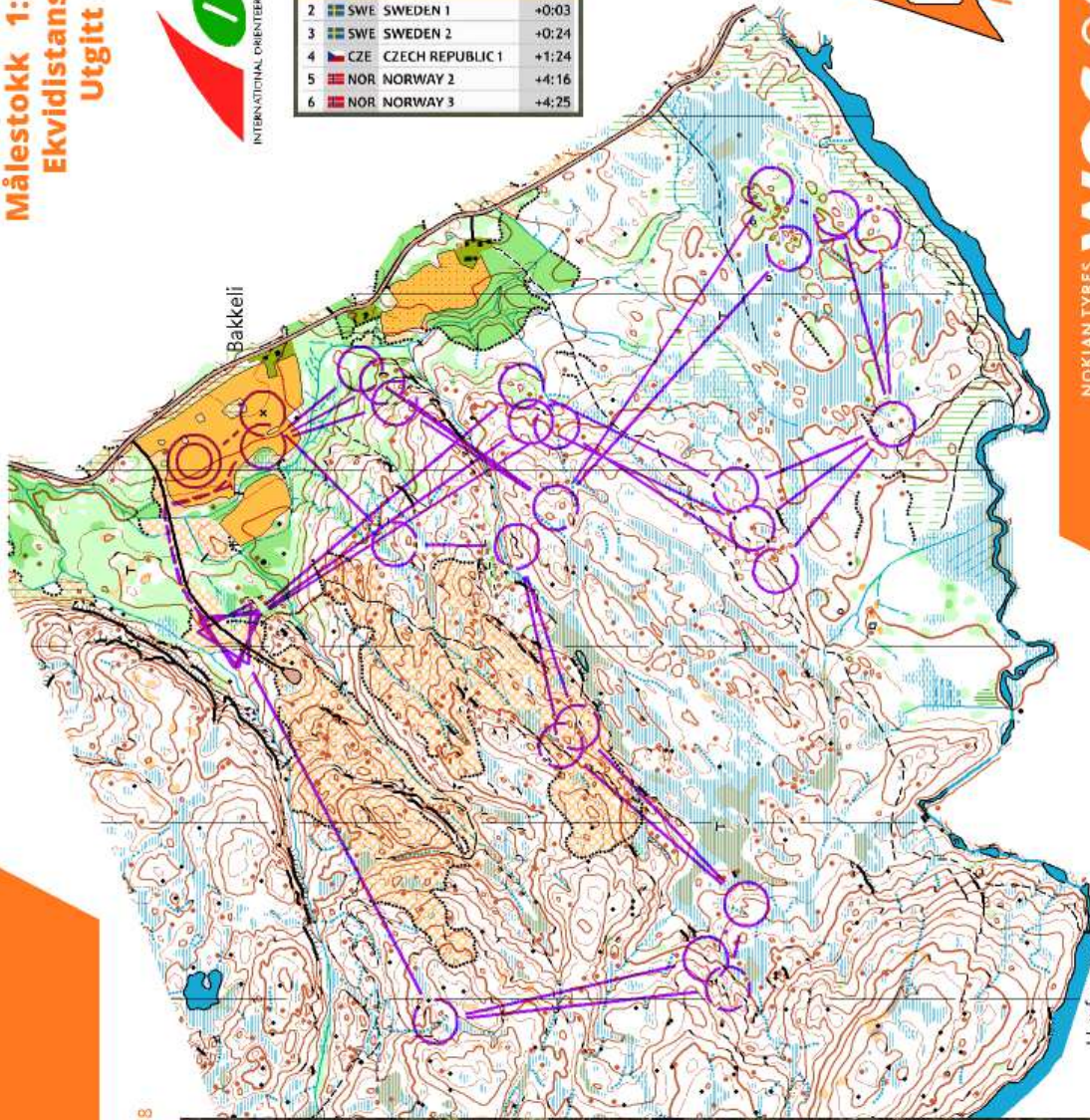
vedoucí: Libor Zřídka Veselý – terén: kopcovitý, hluboká údolí, porostově pestrý – příjezd: okolo 17:00 v neděli.

19. 9. – **ST – mapový trénink (žactvo + dorost)** – Kohoutovice, Stará dálnice – sraz: **16:15** – mapa: Kohoutovice (1:10 000, E=5m) – typ tréninku: linie + odbočovník + COB s chybějícími kontrolami + kombotech – doprava: autobusem číslo 50 nebo 52 na zastávku „Stará dálnice“
 20. 9. – **ČT – Liga škol v orientačním běhu** – Lužánky – **pořádáme** – pořadatelé: Zhusta + dorostenci – sraz pořadatelů v 8:00 (start v 9:30)
 22. 9. – **SO – 8. Jihomoravská liga (TBM)** – krátká trať – centrum: Černovice – start: 10:30 – **doprava: zvláštním autobusem v 8:00 od Bohémy** – vedoucí: Luděk Finstrle – návrat okolo 15:00
 26. 9. – **ST – mapový trénink (žactvo + dorost)** – Řečkovice, hřbitov – sraz: **16:15** – mapa: Řečkovice (1:4 000, E=2,5m) – typ tréninku: sprintové hvězdice + sprintové okruhy + sprintové okruhy + sprintové štafety ve dvojicích – doprava: autobusem číslo 42 nebo 65 nebo 70 na zastávku „Palackého náměstí“ nebo „Řečkovice, hřbitov“
 28. až 30. 9. – **PÁ až NE – M ČR sprintových štafet + ČPŠ + ČPŠ (TZL) – sprintové štafety + štafety + štafety** – centrum: Zlín a Fryšták – start: PÁ: 14:00, SO: 11:00, NE: 10:00 – **doprava: zvláštním autobusem v pátek v 10:30 od Bohémy** – ubytování: na postelích – vedoucí: Libor Zřídka Veselý – terén: sprintové štafety PÁ: městské sídliště, terasové zástavby, oplocené areály, podchody, víceúrovňové průchody, parky, parkové lesíky; SO: smíšený les, středně kopcovitý, rychlé čisté bukové, pomalejší hustníkové až pomalé bukové náletové pasáže, místy erozní povrch, městské sídliště; NE: smíšený les, středně kopcovitý, místy strmé svahy, rychlé čisté bukové, pomalejší hustníkové až pomalé bukové náletové pasáže, místy zvrásněný povrch, členité zářezové erozní rýhy – příjezd: okolo 16:00 v neděli
 2. 10. – **ÚT – Liga škol v orientačním běhu** – Řečkovice, ZŠ Horácké náměstí – **pořádáme** – pořadatelé: Zhusta + dorostenci – sraz pořadatelů v 8:00 (start 9:30)
 3. 10. – **ST – mapový trénink (žactvo + dorost)** – Útěchov, U buku – sraz: **16:15** – mapa: Zavíravá (1:10 000, E=5m) – typ tréninku: okruhy + paměťové hvězdice + scorelauf + scorelauf – doprava: autobusem číslo 57 na zastávku „U buku“
 6. 10. – **SO – 9. Jihomoravská liga (LBM) – krátká trať** – centrum: Nuzířov – start: 10:30 – **doprava: zvláštním autobusem v 8:30 od Bohémy** – vedoucí: Luděk Finstrle – návrat okolo 15:00
 6. – 7. 10. – **SO až NE – Soustředění Nedvědice** – Nedvědice – viz samostatný rozpis akce – přihlášky: do 16. září 2018 přes členskou sekci
 10. 10. – **ST – mapový trénink (žactvo + dorost)** – Kohoutovice, Myslivna – sraz: **16:15** – mapa: Koniklecová (1:10 000, E=5m) – typ tréninku: štafety ve dvojicích + štafety ve dvojicích + I. úsek štafet + I. úsek štafet – doprava: autobusem číslo 52 na zastávku „Šárka“
 13. 10. – **SO – 10. Jihomoravská liga (MBM + PBM) – klasická trať** – centrum: Soběšice – start: 10:30 – **doprava: individuálně, autobusem číslo 43 nebo 57 na zastávku „Klarisky“** – vedoucí: Luděk Finstrle – návrat okolo 14:00
 13. a 14. 10. – **SO, NE – M ČR štafet a klubů – štafety + kluby (EKP + PVD)** – centrum: Krajníčko – start: SO 12:00; NE 9:00 – **doprava: zvláštním autobusem v 7:00 od Bohémy** – ubytování: na postelích – vedoucí: Libor Zřídka Veselý – terén: členitý lesní hřeben, v jižní a střední části s množstvím skalních výchozů, věží a kamenných polí, střídající se pasáže průběžného jehličnatého a listnatého lesa, prudší svahy v okolí zříceniny hradu Helfenburk, severní část porostově rozmanitější, poměrně málo cest, nadmořská výška 530 až 660 m n. m. – příjezd: okolo 19:00 v neděli
-

Målestokk 1:10 000
 Ekvidistanse 5m
 Utgitt 2018

FINISH		+7:45
1	NOR NORWAY 1	1:54:12
2	SWE SWEDEN 1	+0:03
3	SWE SWEDEN 2	+0:24
4	CZE CZECH REPUBLIC 1	+1:24
5	NOR NORWAY 2	+4:16
6	NOR NORWAY 3	+4:25

WOC 2019
 NOKIAN TYRES
 WORLD ORIENTEERING
 CHAMPIONSHIPS
 ØSTFOLD-NORWAY 2019

Bakkeli

Jussi Silvenmoinen 2017-18
 LIDAR, kommunale data

Symfaring
 Grunnlag

LEG 2 - 5.2 KM		+0:16
1	SWE BERGMAN	1:08:44
2	NOR LUNDANES	+0:07
3	NOR OSMOEN	+0:09
4	CZE NYKODYM	+0:13
5	SWE LEANDERSSON	+0:15

ORIENTEERING WORLD CUP

FINAL ROUND 2018
CZECH REPUBLIC

ORIENTEERING WORLD CUP 2018 FINAL ROUND

4. 10. – 7. 10. 2018
CZECH REPUBLIC

- 4. října 2018 - Praha, Stromovka - Knock-Out Sprint
- 5. října 2018 - Praha, Petřín - Sprintové štafety
- 6. října 2018 - Turnov, Valdštejn - Krátká trať
- 7. října 2018 - Mladá Boleslav - Sprint

www.wcup.cz

POLARIS — SRPEN 2018 — ROČNÍK XX — #166

Redakce: Zhusta, Drbča, Lucka, Pavlík, Saša, Švirda, Maky, Majda, Jenda, Miloš,
Luf, Julča, Kristýnka, Barča,

Kontakt: zbm.polaris@seznam.cz

Web: www.zbmob.cz